

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΕΙΣ ΤΙΒΕΡΙΑΔΑ.

Τό Σάββατον, 30ήν Ἰουνίου/13ην Ἰουλίου 2013, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτή τῆς Συνάξεως τῶν Ἀγίων Δώδεκα Ἀποστόλων εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Ἱεράν Μονήν τοῦ Πατριαρχείου, παρά τήν δυτικήν ὁχθην τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης, εἰς τό κέντρον τῆς σημερινῆς πόλεως τῆς Τιβεριάδος. Ἡ Μονή αὕτη εὐρέθη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἀρχαιοτέρας Μονῆς, ἡ ἀρχή τῆς ὁποίας ἀνάγεται εἰς τοὺς χρόνους τῆς Ἀγίας Ἑλένης. Εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Μονῆς ταύτης ἐτέλεσε τὴν θ. Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφίτων ἡγουμένων τῶν ὁμόρων τῆς Τιβεριάδος Μονῶν ὡς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως θαβωρίου ὄρους Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου, Ἱερέων Πρεσβυτέρων τῶν ἐνοριῶν τῆς περιοχῆς Γαλιλαίας καὶ Ἱεροδιακόνων ἐν εὐλαβεῖ συμμετοχῇ Ρωσοφώνων καὶ Ἀραβοφώνων πιστῶν τοῦ ποιμνίου ἐκ τῆς περιοχῆς τῆς Γαλιλαίας καὶ τῆς Ἀκκρης καὶ ἐν ψαλμωδίᾳ καὶ χορωδίᾳ τῆς Ἀκκρης -Πτολεμαΐδος ὑπὸ τὸν ἡγούμενον Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον.

Πρὸς τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Πέτρε καὶ Παῦλε, τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἀνδρέα, Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφέ, Βαρθολομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ, Ματθαῖε, Σίμων, Ἰούδα, θεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε, πάντιμε, τῶν Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαντες, τὴν παναγίαν Τριάδα φύσει θεὸν αἰδίον, τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς», ἀνακράζει ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

«Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ εὐσεβεῖς προσκυνηταί,

Ἡ Παναγία Τριάς, ὁ φύσει θεὸς ὁ αἰδίος, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἔνθα, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστῆς Λουκᾶς, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐνεφανίσθη εἰς ἐπτά ἐκ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος: «πρωῖας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν• οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι», (Ἰωάν. 21,4).

Μᾶς συνήγαγεν σήμερον, ἀγαπητοί μου, ἡ Ἁγία Τριάς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς ἁγίας Συνάξεως τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα. Ἡ σημερινή ὡς γνωστόν ἐορτή ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς μνήμης τῶν Ἀγίων κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Καὶ τοῦτο, διότι τόσοι οἱ Προφῆται ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, ὅσον καὶ οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ συναποτελοῦν τὸν θεμέλιον λίθον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὄντα ἀκρογωνιαῖον λίθον, ὡς διδάσκει ὁ σοφός Παῦλος: «ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὕξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ•» (Ἐφεσ. 2, 20-21).

Ἐξ ἄλλου οἱ σοφοί τῆς οἰκουμένης ἀλιεῖς, δηλονότι οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι,

ἐκλήθησαν εἰς τό ἀποστολικόν αὐτῶν ἔργον ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας: «τό φῶς τό ἐκ φωτός προελάμψαν ἀχρόνως, ἐν χρόνῳ σαρκικῶς τοῖς ἐν γῇ ἐπεφάνη καί κόσμον κατεφώτισε δι' ὑμῶν παμακάριστοι. Ὅθεν ἅπαντες ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν θεϊαῖς φωτιζόμενοι τήν ἱεράν ὑμῶν μνήμην τιμῶμεν Ἀπόστολοι», (Παρακλητική ἤχος α', Ὅρθρος τῆς Πέμπτης, ἀπόστιχα).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, «τό φῶς τό ἐκ φωτός προεκλάμψαν ἀχρόνως ἐν χρόνῳ σαρκικῶς» δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τόν Θεόν Λόγον τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὅποιος ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς τούς μαθητάς αὐτοῦ, δηλονότι τούς Ἀποστόλους, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος: «καί προσκαλεσάμενος τούς δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά καί θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καί πᾶσαν μαλακίαν», (Ματθ. 10,1).

Οἱ θεόκλητοι ἀπόστολοι ἀνεῦρον εἰς τό πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ἀπό Ναζαρέτ τόν μεσίτην Θεοῦ καί ἀνθρώπων, διά τοῦτο καί θεοπρεπῶς ἐκολλήθησαν εἰς Αὐτόν, τουτέστιν τόν ἐνανθρωπήσαντα Θεόν Λόγον. Καί ὡς τέλειον Θεόν αὐτόν καί τέλειον ἄνθρωπον σαφῶς ἐκήρυξαν ἐν τῷ κόσμῳ, καθώς ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων «ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην ὑμῖν. Καί ἰδοὺ ἐγώ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος», (Ματθ. 28,18, 20).

Καθίσταται φανερόν ὅτι οἱ ἅγιοι θεόλεκτοι ἀπόστολοι, ἀποτελοῦν τήν ἐγγύησιν τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας, δηλονότι τῆς σωζούσης πίστεως τῆς Ἐκκλησίας ἐναντίον τῆς διδασκαλίας τῶν αὐτοκλήτων ψευδαποστόλων. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Παῦλος, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τό ἥθος καί τήν πνευματικήν θέσιν τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας τῶν τηρούντων τήν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ Ἀποστολικήν διαδοχήν: «δεῖ γάρ τόν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, 8 ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ, 9 ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τήν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καί παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν, (Τίτ. 1,7,9).

Ὅλος ὁ θεσμός τῆς Ἐκκλησίας ὁ συγκροτούμενος ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν θεόθεν καταπεμφθέντος ἐφ' ἓνα ἕκαστον τῶν μαθητῶν καί ἀποστόλων κατὰ τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, (Πράξ. 2,1), ἔχει ὡς βάσιν ἄσειστον καί ἀμετάθετον τήν ἀποστολικήν διδασκαλίαν καί παράδοσιν, περί τῆς ὁποίας ὁ σοφός Παῦλος λέγει προτρεπτικῶς: «Ἀδελφοί, στήκετε, καί κρατεῖτε τὰς παραδόσεις τὰς ἀποστολικὰς, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν», (Θεσ. 2,15).

Τό γνῶρισμα δέ τοῦτο τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας καί παραδόσεως ἐχομένης τῆς Ἐκκλησίας περιτράνως διετυπώθη καί εἰς τό ὑπό τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου κηρυχθέν Σύμβολον τῆς Πίστεως: «Πιστεύω εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καί ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν». Ὁ δέ Ἱερός Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας Χρυσόστομος ἐπισημαίνων τήν ἀξίαν τῆς ἀποστολικότητος λέγει: «Ὁ προφήτης ἄρχων ἐστὶ... ὁ ποιμὴν καί διδάσκαλος, ἄρχων ἐστὶ πνευματικός, ἀλλὰ τούτων ἀπάντων μείζων ἐστὶν ἀρχή καί ἀποστολική», (Χρυσόστομος, Ὁμιλ. 3,3).

Ἰδοὺ λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διατί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ προσδίδει

ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς μνήμης τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ὁποίων τὴν ἱεράν αὐτῶν Σύναξιν πανηγυρίζομεν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ παραθαλασσίῳ τόπῳ τῆς ἀλιευτικῆς αὐτῶν δράσεως, (ἐννοεῖται τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδος).

Δεηθῶμεν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ὡς φῶς ὑπάρχον πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρὸς μέ τόν ἄνθρωπον ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον φιλανθρωπίαν καὶ σὰρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε πρῶτα δεύτερα τῆς σῆς λαμπρότητος καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα, τοὺς Ἀποστόλους καὶ μαθητάς Σου Σῶτερ ἀνέδειξας. Οἱ καὶ πεμφθέντες, κτίσιν ἄπασαν τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν δυσωποῦντες σε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν», Ἀμήν.

καὶ ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/07/13/2552>

Μετὰ τὴν θ. Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Τιμόθεος παρέθεσε δεξίωσιν ἐν τῷ ἡγουμενείῳ καὶ ἐν συνεχείᾳ τράπεζαν ἐκ τῶν ἰχθύων τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/a3N6cv1Hrww>

ngg_shortcode_0_placeholder